

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**P.Terentij sex: || quae extant: Comoediae. An= || dria.
Eunuch[us]. Heautontimo= || rumenos. Adelphi. Ecyra. ||
Phormio. || ... [qui]= || b[us] erudita Philippi Mele Brettani
p̃posita est epi || stola ... || ...**

Terentius Afer, Publius

Lipsiae, 1519

De comoediarvm. [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-114211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-114211)

& Poetā Terentiū uere tuū putato. Ex Tubinga Anno M.D.XVI.
H. & L.

DE COMOEDIA.

COMOEDIA est poematis notū genus, in quo humiles
e fere personæ introducunt, & si antiq̄ Comœdia grâdis
& elegās, & uenusta erat. Vel comœdia est priuata ciui
lisq; fortunæ, sine uitæ periculo cōpræhēsiō. Vel est speculū p̄sue
tudinis, imitatio uitæ, imago ueritatis. Dicta, uel α πο του κωμων
hoc est a uicis, uel α πο του κωμων, hoc est a comessatiōe. aut quod
somnia tempore (id enim κωμα significat) canentes diuitum iniu
rias memorent.

DE COMOEDIARVM. SATYRARVM,

ac Tragœdiarum serie & principio.

Alienū nō erit, neq; p̄ter animi nr̄i sententiā, Comœdiarū, Sa
tyrarūq; atq; Tragediarū seriem & p̄icipiū breuiter referre. Olim
sedatis ac cōpositis belloꝝ insultib⁹, Atheniēses cū ad uitā pacatio
rem se trāstulissent, domestica tūc in pauperes insurrexerūt iniu
ria. ex agro igitur Atheniensi rustici sapius a diuitib⁹ iniuria affe
cti sese in urbē receperūt. sed cū interdiu quarendo suis incōmodis
auxiliū p̄stare nō possent, noctu uicos urbis oēs obeundo, cunctis si
lentib⁹ ciues nominatim cōpellabant, & quas paterent aperiebāt
diuitū iniurias necnō impia facta ac dicta p̄p̄alabāt. Hæc cū sape
uicini audissent, qđ noctu acceperāt, postridie inter se inuicē collo
quebant. Inde nō mediocri erat uitio, quib⁹ eiusmodi obiiciebat
p̄tumelia, unde oportunū fuit multis in urbe potentibus, ut suis in
agricolas iniuriis modū inuenirent, sibiq; ab inferendis cōtūeliis
moderarent. Vidētes igit̄ ciues hoc esse utile ciuitati iniuriæ amu
letum, iusserūt p̄tumeliis puocatos in Theatrū p̄dire, & q̄ noctu p̄
clamassent audaciori animo referre. deinde qm̄ talis lusus nō sine
grauitate placuit, sanciuit popul⁹ Atheniensis, ut qui ingenio p̄sta
rent, de eiusmodi rebus carmīa componerent atq; libere & impune
aduersum om̄e hominū gen⁹ loquerent. Primū Sufarion uerbis
Iambicis Comœdiā edidisse perhibet, cuius sane poemata excide
rūt. Hinc sumpto Comœdiarū exordio ad hæc perscribenda nume
rosa paulatim aucta p̄fluxit m̄stitudo, q̄ flagiciosos hoīes a tetrīs
deturbabat facinorib⁹. Sed nō m̄p̄to post erupta emersaq; hominū
iniquitate, factiosis atq; tyrannis in urbe p̄ualescentib⁹, diuites, &

publicis hon
humilē, aut
at mox larg
enigmate &
in diuites ex

C VNA sic
incedebat.
uos, aut p
inignis fu
to nō ille P
mon & Ph
dam affere
Atheniensi
raptum in
unde quid
Sed postea
sem in Cor
craten, Pla
uis perren
tamdiu ui
Nam post
generis ex
fuit a Men
acerbitate
stulisse per
sermone C
sæc uocabat

C Comœ
bere saltat
p̄tinere. Ille
ci oēs uno
qui his ded
ut Comici
reges defici

publicis honorib⁹ honestati, in Comœdiis nominari quæquã, nisi humilè, aut si mō sinerēt opib⁹ insignē, exterū, non ciuē, uetuerunt. at mox largius p̄fusa uitioꝝ licentia, nō solū nominatim, sed ne ænigmate & occultis uersib⁹ scribi poemata uoluerūt. Vñ poætæ aut in diuites exteros aut in pauperes oēs licētē p̄ sua libidiē loq̄bant.

DE TRIPLICI COMOEDIARVM
differentia.

C VNA siquidem Comœdia antiqua est, quæ prima palam oēs incessebat. Media uero per ænigmata. Noua q̄ in exteros aut seruos, aut pauperes inuehebatur. Artifex priscae Comœdiæ & Poeta insignis fuit Aristophanes, Eupolis, & Cratinus. Mediæ uero Plato nō ille Philosophus, & Pherecrates. Tertiæ aut Menander, Philemon & Philistion. Cæterū primā comœdiam ad Eupolidē usq; q̄dam asserunt peruenisse, quem ob Baptas in Alcibiadē summū Atheniensium imperatorem perfrictas comprehensum & sublimē raptum in pelagus p̄cipitare militibus suis mandauit Alcibiades. unde quidam referunt ipsum diu inter fluctus naufragum euasisse. Sed postea rei publicæ edicto Alcibiades edixit, ne quis Atheniensem in Comœdia incesset. Tuncq; Eupolidem, Cratinū, Pherecraten, Platonē atq; Aristophanē iocos quosdā inuolutos, in quēuis pertentasse. Idq; secundū Comœdiæ genus appellatum, quod tandiu uiguit, quoad ne obscure quidem perstringi ciuē uolueret. Nam post in humiles & extremæ sortis homines, aut in cuiuscunq; generis exteros conuersi sunt. Quod sane tertiū Comœdiæ genus fuit a Menandro & Philemone celebratum, qui omnē Comœdiæ acerbiter mitigauerunt, a quibus Romanos suas fabulas translulisse perhibetur, post quos primus Liuius Andronicus, latino sermone Comœdiam scripsit, excito ex Hetruria ludione qui Histrer uocabatur, a quo histrionis nomen emanauit.

DE PROPRIETATE.

C Comœdiæ ppriū fuisse scribunt quidam uiginti quatuor adhibere saltatores, & q̄dratū chorū. Præterea puitia dicacesq; sermões p̄tinere. Illd̄ quoq; minie p̄tereundū qd̄ Comici, Satyrici & Tragicici oēs uno noīe Comici appellati sūt. qm̄ ex uicis in urbē eruperint qui his dedere principium. Exin distributa scribentium ratio est, ut Comici seruos & humiles. Satyrici rusticos, Tragicici diuites & reges describerent. Ac sicut Comœdia a uicis, aut a somno dicta,